

także wśród badanej najmłodszej części społeczeństwa (15-24 lata). Oznacza to bowiem, że mamy do czynienia z pewnym kryzysem obydwu podstawowych filarów działalności wolontariackiej to znaczy z kryzysem dynamicznej i pełnej entuzjazmu aktywności osób młodych, przed założeniem własnej rodziny i podjęciem pracy zawodowej oraz z kryzysem doświadczonej grupy osób kończących karierę zawodową. Z doświadczenia innych krajów wynika, że to te dwa filary decydują o żywotności wolontariatu oraz tworzą istotny społeczny kapitał międzypokoleniowej wymiany i integracji. Z czysto pragmatycznych powodów te grupy wiekowe mają też najwięcej możliwości czasowych do zaangażowania się w niezarobkową pracę na rzecz innych oraz stanowią największe zasoby i potencjał do wykorzystania w planowaniu ożywienia aktywności wolontariackiej w Polsce. Uwzględniając perspektywę demograficzną Polski na co najmniej kilkanaście najbliższych lat trzeba dodać, że osoby z najstarszych grup wiekowych, czyli począwszy od 45 roku życia, reprezentują wyż demograficzny i liczbowo zdecydowanie stanowią największy potencjał oraz zaplecze do aktywizacji czy zaangażowania w wolontariat. Niewątpliwie znacznie więcej osób w wieku powyżej 65 lat mogłoby się zaangażować w działalność społeczną z pożytkiem dla innych a także dla samych siebie²³. Według oceny Komisji Europejskiej, która w 2012 roku wprowadziła do badań wskaźnik aktywnego starzenia się uwzględniający zatrudnienie, udział w życiu publicznym, zdrowie i samodzielność fizyczną oraz ogólny potencjał vitalny osób starszych, Polska zajmuje ostatnie miejsce w gronie 28 państw Unii²⁴. Łącząc te dane z przedstawionymi wcześniej trendami demograficznymi, trzeba więc wskazać za konieczne zarówno zwiększenie potencjału pomocowego sektora wolontariatu i organizacji pozarządowych (gdyż osoby starsze w Polsce są mniej samodzielne i mniej aktywne niż w innych krajach, a więc potrzebują więcej wsparcia) oraz aktywizowanie samych seniorów do zaangażowania społecznego (aktywizowanie osób starszych i utrzymywanie ich w stanie aktywności zwiększa ich życiową satysfakcję, poczucie własnej wartości i sensu życia).

W odniesieniu do grupy niżu demograficznego, czyli pokolenia najmłodszego (15-24 lata), nawet zatrzymanie spadku procentowego udziału zmniejszającej się wśród młodzieży aktywności wolontariackiej nie zatrzyma gwałtownego spadku liczby młodych wolontariuszy. W planowaniu strategii pozyskania młodzieży dla wolontariatu trzeba pamiętać, że bycie wolontariuszem organizacji pozarządowej często kojarzone jest przez młodych tylko ze zdobywaniem zawodowego doświadczenia, kiedy trudno znaleźć pierwszą pracę. Z informacji zgłaszanych przez

---

²³ Zaangażowanie w wolontariat może być pozytywnie skorelowane z poczuciem bycia potrzebnym (poczucie wartości), to możliwość nawiązywania bliskich relacji społecznych. Warto zauważyć, iż w Wielkiej Brytanii w grupie wiekowej 65-74 lat aż 33% osób angażuje się w działalność wolontariacką przynajmniej raz w miesiącu, a w grupie osób powyżej 74 lat – 20%, czyli znacznie więcej niż w Polsce. Zob.: <https://data.ncvo.org.uk/a/almanac16/volunteer-profiles-2> [dostęp: 16.06.2016].

²⁴ https://ec.europa.eu/eip/ageing/library/policy-brief-introducing-active-ageing-index_en.